

Fornborgen på Rapungaberget

Holger, 80 år, på toppen i träskor

Vy mot norr över Hålsjön och Hålanda 1997

Rapungabergets södra utsikt är magnifik, så man får lön för mödan efter den branta stigningen på den något otydliga stigen upp till toppen.

Den norra utsikten är idag i stort sett försvunnen på grund av att granarna vuxit upp.

Fornborgens försvarsmurar kan skönjas på vägen upp om man har ögonen öppna.

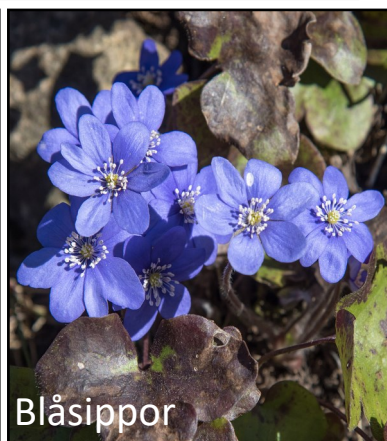
I den södra branten växer flera kalkgynnade växter såsom blåsippan, svartbräken och kungsmynta.

Fornborg ca 300x125 m (NNÖ-SSV), belägen på d t mycket branta och otillgängliga Rapenskårsberget. Berget (och bergen) begränsas av branta stup i Ö-S-7-NV och av en sluttning i bergavsatser i NÖ. Stupen får ej alltid upp till krönet (ända upp endast i S) utan övre delen är en klyftig, blockrik och brant sluttning. I NÖ ligger på en bergavsats något nedanför krönet en vall, 50 m l, 2-5 m br och 0,3-0,6 m h. Till stor del övertorvad. I sluttningssidan syns flerstädes stenfyllningen, av 0,2-0,6 m st. stenar. På ett par ställen är denna tydligt kalkmurad. I S delen av vallen är troligen en ingång, genom vilken en stig leder. Vallen ligger just på avsatsens krön och ansluter till brantare stup i NV och SÖ. I ett knä på vallens är en stor del av stenen nedrasas. För övrigt har endast återfunnits en kortare vall i en klyfta i V bergbranten, 15 m l, 1-2 m br. och 0,2-0,6 m h av 0,2-0,7 m st. stenar med naturliga block ingående. Det är ej uteslutet att ytterligare någon kortare vall kan finnas, då terrängen är mycket svårinventerad. Detta torde dock ej vara nödvändigt för att berget skall vara fullständigt befäst. P.g.a. den NÖ vallens klara fornborgskaraktär måste hela berget troligen ses som en fornborg. Det kan dock diskuteras, huruvida ej enbart vallen bör inläggas.

* Ca 40 m
 ** 2 m br
 *** möjligen i Ö (vid pil-markering på skissen)

Svartbräken

Blåsippor

Branten mot söder